

Menneskets ånd er ukuelig

Leder fra LaRouchePAC, 23. marts, 2017 – Det er nøjagtig 34 år siden, at en tidligere, amerikanske præsident handlede ud fra sin egen dybe, personlige overbevisning og gjorde Lyndon LaRouches **Strategiske Forsvarsinitiativ** (Strategic Defense Initiative, SDI) til USA's politik.

LaRouche respondere den næste dag ved at sige:

»Kun højtplacerede regeringsfolk, eller en privat borger, der har så intimt et kendskab til detaljerne i den internationale politiske og strategiske situation, og som jeg har det privilegium at være, kan begynde blot at forestille sig, hvilken omvæltende virkning, præsidentens fjernsynstransmitterede tale i går aftes vil få i hele verden. De ord, præsidenten talte i går aftes, har sluppet ånden ud af flasken, og den kan ikke igen kontrolleres. Det meste af verden vil snart kende, og aldrig glemme, denne politiske bebudelse. Med disse ord har præsidenten ændret den moderne histories gang.

I dag er jeg mere stolt over at være amerikanere, end jeg har været, siden den første bemandede Månelanding. For første gang i 20 år har en amerikansk præsident udført en offentlig handling, der vidner om storslået lederskab, for at skabe grundlaget for at give fornyet håb for menneskehedens fremtid til en plaget og demoraliseret verden. Præsident Ronald Reagan blev i går rørt af sand storhed i en amerikansk præsident; dette er et storhedens øjeblik, der aldrig må glemmes.«

Hvis I har studeret det, som I må gøre, ved I, at SDI ikke var nogen fidus, og heller ikke en militær taktik. Det var snarere omdrejningspunktet for et vendepunkt i hele verden for en renæssance for en ny verden – ligesom LaRouches »Fire Nye Love« af juni, 2014, med USA's samtidige tilslutning til Den Nye Silkevej, er i dag. LaRouche og Reagan havde samlet den

fane op, som Franklin Roosevelt havde båret så langt, han kunne – den samme fane, som John Kennedy senere var begyndt at hejse i den meget korte tid, han fik.

Ronald Reagan havde allerede været udsat for et forkrøblende, forebyggende mordforsøg, før han kom med sin SDI-bebudelse, og han blev dernæst, senere, udsat for mange pres imod SDI – men han opgav det aldrig, så længe han levede. For eksempel gentog han den 6. august, 1986:

»I SDI og andetsteds har vi sat teknologi, der næsten overgår vores forstand, til at arbejde og således øge vores produktivitet og udvide grænserne for, hvad der er menneskeligt muligt ... Fremtiden ligger i bogstavelig forstand i vore hænder, og det er SDI, der hjælper os med at genvinde kontrollen over vores skæbne.«

Som en del af den operation, der forsøgte at slå præsident Reagan ihjel, blev også Lyndon LaRouche på falske anklager fængslet, og hans sammenslutning brudt i stykker, men LaRouche – såvel som hans ideer – overlevede ikke desto mindre – eller bedre endnu, hans kreative evne til at skabe nye, gyldige ideer, overlevede. De kunne ikke, ville ikke lade sig dræbe. Fireogtredive år senere næsten på dagen, har en anden præsident taget LaRouches ideer op, selv om LaRouche, til forskel fra tilfældet med Ronald Reagan, aldrig har mødt selve manden.

Det, vi mener hermed, er det følgende. Præsident Donald Trump har offentligt forpligtet sig over for det Amerikanske System, ud fra sine egne, dybe overbevisninger. Det har han gjort med fuld, indre forpligtelse – som Lyndon LaRouche har set bevis for i sine undersøgelser af præsidentens offentlige udtalelser. Der kan ikke herske tvivl om, at præsidenten har anselig, dybtgående kendskab til det, han taler om. På den anden side mangler hans medarbejdere, især i deres bredere kredse, næsten med sikkerhed denne dybtgående viden.

Men, som medlem af LaRouchePAC Policy Committee Michael Steger bemærkede i en e-mail i går til medarbejdere og andre – den sidste, amerikanske præsident, der offentligt erklærede det Amerikanske System, var William McKinley, lige i begyndelsen af den 20. århundrede. Dette var før de to, ødelæggende verdenskrige og den efterfølgende kolde krig (og hvis afslutning skulle blive fremskyndet af sovjetrussernes sluttelige afvisning af LaRouches SDI). Det var før Einstein, før atomkraft og før den praktiske erobring af rummet, med begyndelse i 1957.

Det, som det Amerikanske System vil sige i dag, er ikke længere det samme, som McKinley mente – endskønt i princippet det samme. I dag vil det sige Lyndon LaRouche. Han er manden, der har båret Alexander Hamiltons udødelige ideer frem til slutningen af det 20., og nu, til det 21. århundrede – og ikke blot som en akademisk disciplin, men i direkte handling, inklusive succesfulde kamphandlinger, som Hamilton selv gentagne gange gjorde.

At tale om det Amerikanske System i 2017 er at tale om Lyndon LaRouches arbejde. Alle, der har forhåbninger om at omsætte denne præsidents forpligtende engagement til succesfuld handling, er nødt til at studere Lyndon LaRouches arbejde og selv mestre hans ideer. Og dét nu.

Foto: LaRouche taler med Ronald Reagan under et kandidatmøde i New Hampshire under præsidentvalgkampen i 1980.

'Europa' er i færd med at

blive irrelevant for Balkanlandene

20. mrs., 2017 – EU og dens institutioner er hastigt i færd med at miste deres tiltrækning for Balkanlandene. Dette blev kun alt for tydeligt under EU's udenrigspolitiske repræsentant Federica Mogherinis nylige rundrejse i området: Makedoniens præsident Gjorge Ivanov gjorde det klart, at han ikke havde store tanker om hendes ideer for, hvordan områdets problemer skulle løses. Hun blev pebet ad, da hun talte for det serbiske parlament, og i Bosnien ønskede de tre præsidenter for de tre etniske hovedgrupper ikke at føre en længere samtale med hende, men mødte hende blot til et formelt møde og fotografering. I Kosova ville Mogherini træde til som mellemmand i de inter-etniske konflikter, men disse brød ud igen, umiddelbart efter hendes afrejse.

De nye partnere for Balkanlandene, der er blevet desillusioneret over EU's »Europa«, er Kina og Rusland, og selv Tyrkiet og visse arabstater er begyndt at investere i reelle økonomiske foretagender og infrastruktur. Arabiske investorer er i færd med at bygge et helt nyt kvarter i Serbiens hovedstad, Beograd, og tyrkiske investorer spiller en førende rolle i tekstilsektoren i det sydlige Serbien. Selv i Kroatien, der i øjeblikket synes at være områdets mest pro-europæiske land, vil Ruslands Sberbank måske træde til for at redde landets største handelskæde for fødevarer, Agrokor, som »Europa« ikke er interesseret i, selv om firmaet er vigtigt for hele området.

Foto: Federica Mogherini (midten), EU-kommissionens højkommisær for udenrigs- og sikkerhedspolitik, ledsaget af EU-ambassadør til Makedonien, Samuel Zbogor (højre), ankommer til EU's kontor i Skopje, Makedonien, 2. marts 2017. Mogherini var på rundrejse til Balkanlandene fra 1.-4. marts, 2017.

Officiel regeringsrapport: Grækenland befinder sig i en gældsfølde

16. marts., 2017 – Det græske parlaments budgetkontor har udgivet en rapport med titlen, »Gældsfølden«, der blev præsenteret den 15. marts af kontorets leder, Panagiotis Liargovas, og som beskriver, hvordan Grækenland befinder sig i en »gældsfølde« og kræver en gældsrestrukturering, så vel som også reformer – men ikke nedskæringsreformer.

Alt imens rapporten har alle de samme fejl, som officielle rapporter er kendt for at have, så demonstrerer den ikke desto mindre, at Grækenlands nuværende gældsbyrde er uerholdelig, og at en væsentlig afskrivning af gælden er afgørende. Med en detaljering af økonomiens kollaps erklærer rapporten:

»Alt imens det er lykkedes Grækenland at reducere sit budgetunderskud, og på trods af PSI [»privatsektorinvolvering«] 'hårklipningen' i 2012, så befinder landet sig allerede på syvende år i en økonomisk recession, BNP er skrumpet med omkring 25 %, gælden er røget op til 175 % af BNP, og i særdeleshed er arbejdslededsraten høj.« Rapporten fortsætter, at »samtidig er investeringer – der er absolut nødvendige for gennemførelsen af en ny, økonomisk produktionsmodel – faldet signifikant, og selskabers adgang til midler er især problematisk. Denne dystre situation øger også usikkerheden (på et politisk og socialt niveau) og skaber en ond cirkel«. Med en demonstration af dette siger rapporten, at »offentlige investeringer faldt med næsten 50 %, private investeringer med 70 % (fra 49 billion euro i 2007 til 14 billion euro i 2014) ... på lignende vis blev opsparinger

(årligt) reduceret med 50 %«.

Under PSI-’hårklipningen’ – hvorved udenlandske investorer fik deres fulde betaling – blev de græske banker tvunget til at acceptere en hårklipping af den statsgæld, de lå inde med, og som førte til tab for næsten 50 mia. euro og har tvunget bankerne til tre gange at blive genkapitaliseret. Hertil kommer, at økonomiens kollaps har efterladt banksystemet med misligholdte lån til mere end 100 mia. euro og efterladt bankerne ude af stand til at låne ud til økonomien og gjort dem til en blot og bar »mekanisme, gennem hvilken regeringen indsamler skatter«.

»Hvad betyder alt dette for Grækenland? For det første, så fremføres det, at den overhængende gæld er en enorm byrde for den græske økonomi, og som står i vejen for udsigten til vækst, og en gældssanering er således nødvendig. På den anden side, er nødvendigheden af at fortsætte med strukturreformer (relateret til produktivitet, statslige funktioner og institutioner) også åbenlys, for at fastlægge grundlaget for en økonomisk genrejsning«, konkluderes det i rapportens opsummering.

Rapporten fastslår den pointe, at, når reformer, såsom skattestigninger, simpelthen »går helt til at afbetale gælden (i stedet for at komme borgerne og foretagender til gode), så er der en manglende motivering for at gennemføre reformer«.

»En udstrakt ’hårklipping’ af gælden er en forudsætning for, at Grækenland kan komme ind på en kurs mod vækst«, fastslår forfatterne i deres konklusioner. Dette ville gøre det muligt for landet at undgå recessionens onde cirkel, og kreditorer »kunne undgå den nuværende blindgyde, hvor lån tilbagebetales med nye lån«, sagde de. »Men en hårklipping af gælden vil, uden yderligere gennemførelse af reformer, i sig selv være ineffektiv; om få år vil Grækenland igen befinde sig på randen af en finanskris. Gennemførelse af reformer (inden for diverse sektorer, såsom loven, bekæmpelse af korrupsion,

skatteunddragelse, vedrørende statens funktioner, osv.) bør således fortsætte og udelukke, at Grækenland vil befinde sig i en tilsvarende nødsituation i fremtiden«, siger rapporten.

Den konkluderer med at påpege, at »sådanne betingelser kunne, hvis de ikke løses effektivt, få alvorlige konsekvenser (som f.eks. at sprede krisen til andre eurozone-lande, der også konfronteres med finansielle problemer).

Kinas premierminister vil tilbyde Australien at gå med i det Ny Silkevejsprojekt

21. mrs., 2017 – Kinas premierminister Li Keqiang vil være i Australien i denne uge, og en af hans primære mål bliver at få Australien til at indskrive sig i Kinas Silkevejsinitiativ, rapporterer *South China Morning Post (SCMP)* i dag. Kina er Australiens største handelspartner, og de to lande har en vidtrækkende frihandelsaftale.

Drøftelser om et muligt Bælt & Vej-forståelsesmemorandum begyndte i oktober, efter at Kinas præsident Xi Jinping først rejste spørgsmålet om det nordlige Australien som en mulig destination for Bælt & Vej-investering under sit besøg i Australien i 2014.

»Planen, officielt benævnt Ét Bælt, én Vej-initiativet, er præsident Xi Jinpings signaturpolitik for udenrigspolitik og økonomisk politik, der forudser massive investeringer for at opkoble Kina til Asien og videre endnu«, bemærker *SCMP*.

Selv om Australien endnu ikke har forpligtet sig til forslaget, citerede SCMP den kinesiske viceudenrigsminister Zheng Zeguang for i dag at sige, »Der er mange muligheder og meget plads for samarbejde mellem Kina og Australien omkring Bælt & Vej-initiativet, et spørgsmål, som han sagde, Li ville bringe op under sit besøg til Australien.« »'Jeg mener, der vil komme et positivt resultat ud af disse drøftelser', sagde Zheng uden nærmere forklaring«, skriver SCMP.

Reuters rapport om Lis forestående besøg til Australien citerede en unavngiven kilde, der sagde, »De seneste par dages information lyder, at der ikke vil blive underskrevet et memorandum, som man havde håbet. Dette, og yderligere samarbejde, vil der afgjort blive muligheder for i fremtiden«, tilføjede kilden.

Kinas premierminister Li Keqiang skal på et ugelangt statsbesøg til Australien (og New Zealand) for at få Australien med i Silkevejen.

Kina bekræfter enorm infrastrukturudvikling i Filippinerne

18. mrs., 2017 – Den kinesiske vicepremierminister Wang Yang er i Filippinerne i fire dage, hvor han skal møde præsident Rodrigo Duterte og hans økonomiministre i Davao, Duterteres hjemby på Mindanao. Disse resultater er meget glædelige for Lyndon LaRouche, der i fyrrer år har fremført, at Filippinernes fremtid var afhængig af udviklingen af den store, sydlige ø, Mindanao.

»Samarbejde på institutionelt niveau er helt genoprettet«, sagde Wang Yang. »Samarbejdet inden for betydelige sektorer har set en hurtig udvikling. Der er en opblomstring af kinesiske selskaber, der investerer i Filippinerne, og der er en hastig vækst af kinesiske besøgende.«

Wang bebudede aftaler til i alt \$6 mia., inkl. aftaler om landbrugseksporter til Kina og lån til infrastrukturprojekter såsom jernbaner, vandkraftværker, motorveje, lufthavne, broer og mere endnu.

Wang sagde også, at »Kina inviterer Filippinerne til at gå med i Kinas Bælt & Vej-initiativ, der kan være med til at udvikle Filippinerne«.

De to sider underskrev et Udviklingsprogram for de næste seks år for Samarbejde om Handel og Økonomi (SYDP). I sidste uge besøgte den kinesiske handelsminister Zhong Shan Manila, hvor den suspenderede Filippinsk-kinesiske Fælles Kommission for Samarbejde om Økonomi og Handel blev genoprettet.

Kinas vicepremierminister Wang Yi (venstre) hilser på Filippinernes præsident, Rodrigo Duterte, ved førstnævntes besøg i Filippinerne, marts, 2017.

**Præsident Trump vil genoplive
det
'Amerikanske Økonomiske**

System' : Ved I, hvad det vil sige?

Leder fra LaRouchePAC, 22. marts, 2017 – I sine taler mandag ved et møde i Kentucky og tirsdag for møder for det Republikanske Parti, understregede præsident Donald Trump, at han har til hensigt at lede landet til en tilbagevenden til det »Amerikanske Økonomiske System«. Efter meget kvalificerede iagttageres skøn »mente præsidenten det virkelig« begge gange – han ønsker at vende tilbage til den faktiske, økonomiske politik, der blev ført af Alexander Hamilton og George Hamilton, Henry Clay og Abraham Lincoln: det »Amerikanske System«.

Er Trump den præsident, der kan føre USA tilbage til det Amerikanske Økonomiske System? Det er stadig ikke afgjort og afhænger også af landet – af os, af jer. Bør vi vende tilbage til det? Absolut.

Med enkelte undtagelser ved de fleste amerikanere, og andre landes borgere, ikke længere, hvad det Amerikanske Økonomiske System var. Det blev defineret af Abraham Lincolns økonom Henry C. Carey, for eksempel, som det »Amerikanske System«, *i direkte modsætning til det »Britiske System« med frihandel.*

De samme briter, der, i løbet af det seneste år, har stået bag McCarthy-kampagnen for at miskreditere Donald Trump og drive ham ud af Det Hvide Hus.

»Få ram på Trump«-McCarthyismen er britisk, fordi Trump – efter årtiers katastrofal »globalisering« og afindustrialisering – ønsker at vende tilbage til det Amerikanske Økonomiske System. Og han erkender fordelene ved fred, ved at standse Bush' og Obamas endeløse krige, og ved at samarbejde med Rusland og Kina for at stoppe det.

Et »dossier« fra britisk efterretning om Donald Trump,

produceret for Hillary Clinton, var således begyndelsen på at forvandle det Demokratiske Partis lederskab til en McCarthy-hob, på jagt efter »russere«, der lurer bag hver søjle i Det Hvide Hus.

Det Amerikanske Økonomiske Systems grundpiller var:

1) beskyttelse og støtte af amerikansk produktion således, at USA kunne blive den storslåede, producerende nation, det blev;

2) en konstant promovering og opbygning af den mest moderne, nationale infrastruktur, af de samme grunde – de transkontinentale jernbaner, det nationale hovedvejssystem, Apollo-Måneprojektet; og

3) et kreditsystem, baseret på national (statslig) bankpraksis, som den store finansminister, Alexander Hamilton, havde opfundet.

I dag vil dette sige at lukke Wall Streets kæmpekasinoer ved at genindføre Glass/Steagall-loven; at etablere en nationalbank i traditionen efter Hamilton, til infrastruktur og varefremstilling; at investere milliarder i ny infrastruktur af den højeste, teknologiske standard; at udvikle fusionskraft, vende tilbage til Månen og det dybe rum med menneskelig kolonisering og udvikling.

Dette er, hvad *EIR's* stiftende redaktør, økonom i det Amerikanske Systems tradition, Lyndon LaRouche, for nylig har udviklet som »Fire Love« for at redde den amerikanske økonomi.

Det Amerikanske System betød også Monroe-doktrinen – at det unge USA ville gøre alt, der stod i dets magt, for at holde de britiske og franske finansimperier ude af de amerikanske kontinenter, så alle disse kontinenters nationer kunne udvikle deres økonomier og indgå gensidige handelsaftaler, til fælles fordel.

I dag vil det Amerikanske System sige at koble sig til Kinas

Nye Silkevejsinitiativ, hvor 60 nationer er i færd med at indgå sådanne aftaler inden for et »win-win«-paradigme.

Schiller Instituttet og *EIR* er i færd med at opbygge en stor, international konference i næste måned i New York City for at bringe Trumps USA ind i dette nye paradigme, hvor det »Amerikanske System« kan blomstre.

Præsident Trumps forståelse af det Amerikanske System i dag er elementær, men alvorligt ment. Jo flere amerikanere, der ved, hvad det *skulle betyde*, og handler på det, desto bedre chancer er der for, at det Britiske Systems »globaliseringsæra« vil slutte under hans præsidentskab.

Foto: Præsident Donald Trump modtager en NASA-flyverjakke tirsdag, den 21. marts, 2017, efter at have underskrevet 'NASA Transition Authorization Act of 2017' i det ovale værelse i Det Hvide Hus i Washington, D.C.

Søndag, 26. marts: International Protestdag mod krigen mod Yemen, med demonstrationer i mange lande

21. mrs., 2017 – Søndag, den 26. marts vil der blive afholdt samtidige, internationale demonstrationer kl. 13 GMT i protest mod krigen mod Yemen, i følgende byer: London, Bonn, Genève, Rom, Paris, New York City og Ottawa, og ligeledes i nogle byer i Algeriet, Libanon og Rusland. Demonstrationerne er blevet

arrangeret i solidaritet med den en million plus store demonstration i Sana'a på samme tidspunkt. Ideen er at afspille videoer fra de forskellige demonstrationer live ved demonstrationen i Sana'a.

✘ Den internationale aktion koordineres af Londons yemenitiske aktivistgruppe, der arrangerede konferencen i London den 20. august, 2016, på samme dag, som den enorme, to million mennesker store demonstration i Sana'a (billede).

Den internationale koordinator er Ahmed al-Ashaf, der har tlf. nr. i UK 07427198116.

Nedenstående er en oversættelse af det flyveblad, der bruges i Sverige, og derunder findes appellen for demonstrationen i London.

Krigen mod Yemen to år den 26. marts!

Gå med i de samtidige internationale demonstrationer kl. 14 på Norrmalmstorg i Stockholm: Efter 700 dages bombeangreb løber tallet for dræbte civile op på mere end 12.000. Antallet af dødsfald er langt højere, når inkluderes de utalte dødsfald, der skyldes den massive ødelæggelse af nationens infrastruktur og sundhedstjenester, og pga. den massive hungersnød. Den ulovlige blokade har forårsaget verdens nuværende største hungerkatastrofe. Et barn dør hvert tiende minut af underernæring, forårsaget af den saudiskskabte hungersnød. Den 11. januar 2017 skønnede UNICEF i Sana'a, at 63.000 børn var døde i 2016 pga. underernæring. 14 millioner yemenitter har brug for omgående fødevarehjælp for at overleve.

✘ Den saudiskledede, uprovokerede aggressionskrig mod Yemen støttes af Vesten. U.K. og USA hjælper det saudiske luftvåben med bombemålene og leverer de anvendte bomber, inkl.

ulovlige klyngebomber. FN's Sikkerhedsråds resolution 2216 fra 14. april, 2015, indeholder bestemmelser om en blokade af våben, men dens implementering blokerer for næsten al import af fødevarer, medicin og brændsel. Havnen i Huduydah og lufthavnen i hovedstaden Sana'a er blevet bombet.

FN's Sikkerhedsråds resolution 2216 bruges således til at tillade, at det yemenitiske folk sulter. De saudiskledede bombeangreb er ulovlige, da de systematisk udser sig som bombemål 1) den civile infrastruktur: huse, hospitaler, skoler, markeder, begravelser, 2) fødevaredistribution: import, opbevaring og produktion, vanddamme, 3) gamle kulturværdier og steder, der er optaget på verdenslisten over bevaringsværdige kulturværdier.

Aggressorerne samarbejder åbent med både al-Qaeda og Daesh (ISIL) i Yemen. Krigens formål er at vælte den brede, nationale alliance, der ønsker at befri Yemen fra årtiers dominans fra Saudi-Arabiens side på vegne af det angloamerikanske imperium. Siden 2016 har den Nationale Alliance dannet en bredt baseret, ny regering, støttet af et flertal i både parlamentet og folket. Krigen mod Yemen er således en krig for regimeskift, ligesom USA's og U.K.'s krig mod Irak, Libyen og Syrien.

I dag, kl. 14 (kl. 13 GMT) vil sandsynligvis en million mennesker trodse bombetruslerne fra den åbne himmel og samles i Sana'a, Yemens hovedstad, for at demonstrere imod krigen. Samtidig vil der i Stockholm og otte andre byer i Europa og Nordamerika være demonstrationer i solidaritet. Solidaritet med Yemen demonstrerer under de følgende slogans:

Stands aggressionskrigen mod Yemen!

Stands hungersnøden i Yemen – Hæv blokaden NU!

Ingen svenske våben til dem, der slagter Yemen!

Støtte til saudierne er støtte til al-Qaeda/Daesh!

Anerkend Yemens regering!

Genopbyg Yemen!

Appellen for demonstrationen i London:

Den 26. marts kl. 13 (GMT) Mød op ved Marble Arch, London Oxford Street, W1C1CX. Marcher dernæst til BBC Broadcasting House, Portland Place via Oxford Street. Dernæst holdes der møde uden for BBC.

✘ Koordineret med yemenitter, rettigheds- og humanitære organisationer, sammen med alle frie mennesker i verden, for den samtidige march, planlagt i U.K., New York, Canada, Sverige, Tyskland, Italien, Rusland, Frankrig, Libanon, Algeriet og andre lande den 26. marts 2017, for at viderebringe et stærkt budskab til FN og Sikkerhedsrådet om at holde dem fuldt ansvarlige for de forbrydelser, som det yemenitiske folk er underkastet som et resultat af krigen og blokaden imod Yemen, opfordrer og beder arrangørerne indtrængende alle rettigheds- og civile organisationer og frie mennesker i verden til at gå sammen med deres brødre og søstre i denne march, samt arrangere lignende begivenheder i deres område den 26. marts, 2017, for at sende et stærkt budskab til verden og kræve den omgående ophævelse af blokaden og kaste lys over: ... den store humanitære katastrofe og de forbrydelser, som det yemenitiske folk er udsat for pga. blokaden til vands og i luften; – de forbrydelser, der begås mod det yemenitiske folk i form af mord, sult og fordrivelse pga. blokaden; – den inhumane, fortsatte lukning af Sana'as lufthavn, der forhindrer rejser for de syge, studenter og som forhindrer tusinder, der i øjeblikket er strandet i udlandet, i at vende hjem for at besøge deres slægtninge.

March-koordinator for den Nationale Sammenslutning for Ophævelse af Blokaden af Yemen, Ahmed al-Ashaf, tlf. 07427198116.

Det modsatte af falske nyheder? Sandheden: Vi kan vinde!

Leder fra LaRouchePAC, 21. marts, 2017 – Et internationalt medievanvid gik i gang i anledning af Repræsentanternes Hus' høring i Efterretningskomiteen den 20. marts, over spørgsmålet, »Undersøgelse af russiske aktiviteter«, med en proklamation af – som det tyske *Bildzeitung* hovedoverskrifter i dag sagde – at »Trumpgate« er godt i gang, og at USA snart vil miste sit hoved. Tidligere tyske regeringspersoner citeredes for at komme med den iagttagelse, hvor 'historisk' og 'unik' og 'alvorlig', situationen i USA er, med statshovedets troværdighed gået fløjten.

I virkeligheden var dette blot endnu et moment i den igangværende, beskidte operation i forsøget på at dumpe Trump og dæmonisere Rusland. Processen består i skræmmekampagner og løgne, som i går blev øget af en opvisning, der skulle imponere, fra et galleri af Demokrater, med en opførsel i traditionen efter Truman og McCarthyismen. Det, som den nuværende medie-hype rent faktisk viser, er ønsketænkningen på vegne af de kontrollerende interesser bag de falske nyheder, som er knyttet til det udåndende britiske system, der trues af den kendsgerning, at valget af Trump er en del af et betydningsfuldt skift til en helt ny verdensorden.

Den fortsatte mulighed for et sådant skift ses af flere af

dagens begivenheder. Mandag nat talte præsident Trump i Kentucky for et møde i Louisville, hvor han stærkt fremhævede behovet for at vende tilbage til det »Amerikanske System«. Han nævnte berømte ledere, der er født i, eller knyttet til, Kentucky – Abraham Lincoln og Daniel Boone – og dvælede ved Henry Clay som en »stærk fortaler for amerikansk varefremstilling« og en tilhænger af udenrigshandel, som »må være fair, ligeværdig og gensidig«, sagde Trump. »Vores regering har alt for længe opgivet det Amerikanske System ...« Han talte om genindustrialisering, genoprettelse af kulminearbejderjobs, og mere.

Og igen her til aften talte Trump, ved en Kongresmiddag, om historiske ledere og projekter for USA's udvikling. Han sagde, at det Amerikanske System altid havde været de grundlæggende fædres hensigt. Senere, se på den transkontinentale jernbane. Han påpegede Republikanernes politiske program i 1896 (under McKinley) for protektionisme og gensidighed inden for handel.

Det Amerikanske System er præcis, hvad Lyndon LaRouche i fyrré år har været fortaler for og har argumenteret med, at det Amerikanske Systems praksis med dirigeret kredit til industri, videnskab og infrastruktur er blevet kasseret i USA, især siden Franklin Roosevelts død, og omgående må genindføres for at forhindre en økonomisk katastrofe.

I mellemtiden fortsætter fremstødet for den fremgangsmåde, der kan få dette til at ske – nemlig genindførelsen af Glass-Steagall. Mandag blev en resolution fremsat i North Carolinas generalforsamling (delstatskongres), som krævede, at USA's Kongres vedtager Glass-Steagall og et »amerikansk, økonomisk genrejsningsprogram«, som det skitseres i Lyndon LaRouches »Fire Love«. I går havde Fortune.com en artikel til støtte for Glass-Steagall, med overskriften, »Vil Donald Trump holde sit kampagneløfte om at genindføre Glass-Steagall?«

Parallelt med indenrigspolitikken er der udenrigspolitiske initiativer i en ny retning. Trumps udenrigsminister Rex

Tillerson skal nu, efter diskussioner i Kina med præsident Xi Jinping i sidste weekend – hvor et møde mellem Xi og Trump blev forberedt – til Rusland i april, iflg. rapporter fra Udenrigsministeriet til TASS i dag. Den indikerede tidsplan er, at Tillerson vil forblive i USA under det sandsynlige møde den 6.-7. april i Florida mellem præsidenterne Xi og Trump. (Tillerson springer over NATO-udenrigsministermødet, der finder sted samtidigt, den 5.-6. april, hvor underudenrigsminister Tom Shannon vil deltage.) Så tager Tillerson til Italien, til mødet den 10.-11. april i Gruppe af Syv-udenrigsministermødet, og derfra videre til Moskva.

Disse initiativer, i sammenhæng med Bælt & Vej-initiativets fortsatte præstationer og forpligtelser på internationalt plan – der karakteriseres af 'Bælt & Vej Forum for Internationalt Samarbejde' i Kina om mindre end to måneder – er i færd med at fjerne eksistensen af falsknerier af enhver art, der har pågået i årtier, og som blev promoveret af Romklubben, Verdensnaturfonden og det Kongelige Dit & Dat.

Den virkelige sandhed er, at menneskeheden kan vinde.

Valg i Frankrig: Efter de falske nyheder, de virkelige nyheder om Cheminade

Paris, 21. marts, 2017 – Efter en indledningsvis strøm af genopvarmet bagvaskelse, kommer der nu voksende, mere anstændig og acceptabel pressedækning om den franske præsidentkandidat, Jacques Cheminade.

Et godt eksempel er følgende artikel i den progressive katolske avis, *La Croix*, den 21. marts.

En oversættelse lyder:

Jaques Cheminade imod 'globale finansinstitutioner'

Stifteren af det politiske parti Solidarité & Progrès (Jacques Cheminade) har i 40 år kæmpet imod den »finansielle besættelse«.

»I dag er de modigste dem, der er de viseste.« Jacques Cheminade, 76, har grundlagt sit »kampprogram« på denne overbevisning. Stifteren af partiet Solidaritet & Fremskridt er engageret i en fyrre år lang kamp imod den fjende, han lover at besejre: et konglomerat af finansinteresser, der opererer ud fra City of London og Wall Street.«

Elev fra den Nationale Administrations-skole (École Nationale d'Administration, ENA) og tidligere højtplaceret embedsmand i Økonomi- og Finansministeriet, forlod Cheminade tjenesten i 1981 for »mere effektivt at kunne bekæmpe finansiell globalisering og det oligarki, der kontrollerer den«. Cheminade har allerede to gange stillet op til præsidentvalget.

De første beslutninger i hans fremtidige, femårige mandat: Kræv en indkaldelse til en international konference om gæld og det internationale finanssystem, et »nyt Bretton Woods for at gennemgå gældens legitimitet«; forlad Den europæiske Union, euroen og NATO; stift på ny en tæt union med visse lande, for en »reel harmonisering af deres økonomi-, finans- og budgetpolitik« omkring store projekter på europæisk, eurasisk og global skala.

Jacques Cheminade går ind for en politik med samarbejde med BRIKS (Brasilien, Rusland, Indien, Kina og Sydafrika), »der har viljen til at undfly atlantist-monetarismen til fælles«.

For at gå frem »imod en verdensorden, baseret på fysisk og menneskelig virkelighed«, udskiller kandidaten tre områder for udvikling: rumfart (industrialisering af Månen og udforskning af Mars), havene (grundig oprensning af affald) og Afrika (skabelse af et Ministerium for Samarbejde, Fælles Udvikling og Immigration)«.

Et Silkevejsinstitut i Kina opfordrer Trump til at deltage i konference til maj

21. marts, 2017 – Liang Haiming, cheføkonom ved Kinas Silkevejsdalens Forskningsinstitut, en tænketank med hjemsted i Guangzhou, skrev en artikel i *Global Times* i dag om 'Bælt & Vej Forum for Internationalt Samarbejde' i maj måned i Beijing og opfordrede specifikt præsident Trump til at deltage, idet han fremlagde win-win-fordelene.

»Trump bør seriøst overveje at tilslutte sig B&V-initiativet«, skriver Liang, idet det kunne »øge antal jobs og fremme hans storstilede infrastrukturplan ... Hvis Trump ikke ønsker, at genoplivelse af varefremstilling skal ende som blot et kampagneløfte, bør han overveje at søge samarbejde med Kina om B&V-initiativet.«

Liang påpeger potentiel finansiering fra Kina, så vel som kinesiske fabrikker, der producerer i USA, og tilføjer, at »samarbejde mellem Trump-administrationen og Kina om B&V-initiativet ville styrke konnektivitet med hensyn til politik, handel og kapital, som ville være favorabelt for USA's forøgelse af vareeksport til Kina«.

Om Trumps \$1 billion store infrastrukturplan siger Liang, at »Kina kan tilbyde det, USA har brug for. Kinas samarbejde med lande langs med Bælt & Vej-ruten begynder sædvanligvis med byggeri af infrastruktur. Med Kinas rige erfaring inden for infrastrukturprojekter i udlandet, ville samarbejde inden for dette område være et win-win for de to lande«.

Han bemærker ligeledes, at de enorme kinesiske porteføljer af amerikanske statsobligationer kunne blive et problem for USA, hvis Kina begynder at sælge ud af dem, men at disse resurser fra Kina »kunne være med til at løse problemet med finansiering af infrastrukturen« i USA. Lyndon LaRouche har foreslået en statslig udviklingsbank, der ville være det perfekte redskab til at flytte disse kinesiske porteføljer over til produktiv investering i USA.

Og, tilføjer Liang, at gå med i B&V-initiativet vil gøre det muligt for den amerikanske varefremstillingssektor at udforske nye markeder og drive sin økonomi frem og tilføje nye jobs«, samtidig med, at USA arbejder sammen med Kina om at »være fælles om risiciene, reducere konfrontation og opdyrke et momentum for ny, økonomisk vækst«.

Dette stemmer meget overens med Schiller Instituttets indsats for at få Trump-administrationen til at bringe USA ind på Silkevejen, og for at få præsidenten til at deltage i forummet til maj.

Foto: USA's infrastruktur smuldrer. Her et billede, der viser arbejde på at erstatte Seattles Alaskavejs-viadukt, som er gået i stå, fordi boremaskinen Bertha har sat sig fast under jorden. (Photo courtesy of Washington DOT)

Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank tilbyder »Ny type af finansiering«, så intet land vil blive ladet tilbage

20. marts., 2017 – I en tale for Kinas Forum for Udvikling i Beijing i dag krævede Jin Liqun, chef for Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB), en forbedring af global, økonomisk styrelse for at nære »fælles fordele og sikre, at intet land lades tilbage«, rapporterede *China Daily*.

Jin understregede, at skabelsen af AIIB lagde vægt på de stiftende medlemmers faste beslutning om at forbedre regional udvikling og konnektivitet, og at forbedre den globale styrelse i en multipolær verden.

»AIIB er ikke en klon af eksisterende finansinstitutioner, og vi har særlige kendetegn«, understregede han og bemærkede, at AIIB er den første af sin art til at have udviklingslande som aktiemajoritet samtidig med, at den ikke udelukker udviklede lande.

AIIB-chefen sagde også, at globalisering har lidt et tilbageslag pga. manglen på fælles fordele og den skarpe polarisering mellem »dem, der har, og dem, der ikke har« i verden. Han bemærkede også, at multilaterale udviklingsbanker og finansinstitutioner konfronteres med udfordringen med større efterspørgsel af finansiering, med begrænsede resurser.

Foto: Chef for AIIB, Jin Liqun, taler med en gæst under Kinas Forum for Udvikling 2017, den 19. marts, i Beijing.

Moskva er afgørende for at forhindre en israelsk-syrisk-iransk krig

20. mrs., 2017 – I de tidlige morgentimer den 17. marts fløj fire israelske jetfly ind over syrisk luftrum og ramte mål i nærheden af Palmyra, hvor syriske tropper har arbejdet på at rydde området omkring de antikke romerske ruiner for de sidste rester af ISIS. Alt imens de israelske forsvarsstyrker har bombet mål i Syrien ved flere lejligheder siden starten af krigen i Syrien, så var det usædvanlige ved denne hændelse både det syriske luftforsvars respons – syrisk luftforsvar affyrede mindst tre missiler mod de israelske jetfly og hævdede at have skudt det ene ned – og israelernes anerkendelse af luftangrebet, som de næsten aldrig offentliggør. Israelerne hævder, at de skød efter en konvoj med våben til Hezbollah i Libanon; den syriske regering, sammen med Hezbollah-lederen Sheikh Hassan Nasrallah, anklagede, at israelerne angreb syriske hærstillinger til støtte for ISIS.

Uanset, hvad der er sandt i disse påstande, så er den underliggende sammenhæng konflikten mellem Israel og Iran, med Rusland i midten. Det faktum, at syrerne responderede, som de gjorde, og at Israel har lovet at fortsætte med at ramme våbenstrømmen til Hezbollah, har rejst et potentiale for en ny krig i Syrien, nu mellem Israel og Iran – ikke alene pga. iransk støtte til Hezbollah, men også pga. Irans tilstedeværelse i Syrien, som Israel finder utålelig. Denne udvikling kommer netop, som krigene imod jihadisternes i det nordlige Syrien og imod ISIS i det østlige Syrien, er ved at nå til vejs ende.

Den eneste magt, der befinder sig i en position, hvor den kan forhindre denne nye krig i at ske, er Rusland, der har gode relationer med begge lande. Den syriske præsident Bashar al-Assad kom med en udtalelse til den ende i et interview med russiske medier i dag, i Damaskus. Assad bemærkede, at den israelske ambassadør i Moskva blev indkaldt til det Russiske Udenrigsministerium for at forklare den israelske krænkelse af syrisk luftrum.

»Så kan de diskutere de samme spørgsmål med israelerne ud fra dette kriterium [international lov]«, sagde præsident Assad, »og de kan spille en rolle for at Israel ikke igen angriber Syrien i fremtiden.«

Bortset fra indkaldelsen af den israelske ambassadør har der endnu ikke været en officiel reaktion fra Moskva på det israelske luftangreb. En russisk, politisk forsker, Gevorg Mirzayan, sagde til Sputnik den 18. marts, at, med luftangrebet den 17., har Israel sat en uskreven, russisk-syrisk-israelsk adfærdskodeks, samt Moskvas fremtidige position i Mellemøsten, i fare. Mirzayan nævner, som også andre iagttagere har gjort, den uskrevne aftale mellem Moskva og Tel Aviv om, at Rusland kunne bombe alle de jihadistiske, som dets luftstyrker kunne nå, alt imens Israel fik lov at bombe Hezbollah-konvojer i Syrien, som det lystede.

»Planen virkede i lang tid«, sagde Mirzayan. »Men den 17. marts begyndte den at slå fejl.«

Eksperter har advaret om, at den konflikt, der blussede op fredag, langt fra er ovre, med begge sider, der nu sandsynligvis blot vil gøre deres holdninger hårdere. Dette problem, iflg. Mirzayan, er, at begge sider nu mener, at den regionale og globale balance nu er ved at skifte i deres favør – Tel Aviv, fordi det har en ny allieret i Det Hvide Hus, og Damaskus, pga. dets nylige række af militære sejre imod ISIS og jihadistene. Problemet for Moskva er, at en direkte syrisk-israelsk konflikt »omgående vil vokse til en konflikt

mellem dens allierede (USA og Iran, Hezbollah og Golfstaterne), og dette vil ødelægge Ruslands planer om at styrke sin tilstedeværelse i regionen efter afslutningen af krigen i Syrien.«

Til forskel fra alle andre involverede i regionen, så taler Moskva med alle parterne i den regionale konflikt. De kan således forfølge et »trekantsdiplomati« mellem to krigspartier, som en del af deres strategi for at opretholde regional balance.

Imperiet kollapse: Lad os kæmpe for menneskehedens modne alder

Leder fra LaRouchePAC, 20. marts, 2017 – Præsident Trump er i færd med at drive Det britiske Imperium og dets satrapper i USA og hele verden ind i en tilstand af ren panik. Han afviser den »særlige relation« mellem USA og briterne og identificerer åbent de britiske og amerikanske efterretningstjenesters forbrydelser – forbrydelser, der har været velkendt meget længe (især siden Snowden), men som misdæderne mente, verden kunne formås til at glemme.

Myten om »den frie verden versus gudløs kommunisme« er smuldret i takt med, at Trump åbnet fremmer venskab med Rusland og Kina. Løgner om, at »verden er ved at brænde op under den industrialiserede verdens kulstofudledninger« er blevet smidt over i kategorien for eventyr for børn, i stil med Walt Disney-filmen »Chicken Little«. Libertarianismens myte om, at »frihed« betyder legaliserede, narkotiske stoffer og uhindret spekulation, er stadig i live, men konfronteres

med de sidste krampetrækninger i takt med, at lovgivning for Glass-Steagall og krig mod narko nu er på bordet.

FBI-chef James Comey og NSA-chef Michael Rogers blev stillet for Repræsentanternes Hus' Efterretningskomite, med den hensigt fra nogle kongresmedlemmers side at komme ind til sandheden bag løgnene og hysteriet imod både Rusland og præsidenten. I stedet sagde Comey, at han ikke kunne besvare sådanne spørgsmål, eftersom der i øjeblikket var undersøgelser i gang af både den angivelige russiske, undergravende virksomhed i præsidentvalgkampen og angivelig russisk, undergravende indflydelse over Trump og hans kampagne. Høringen udviklede sig til et freak-show, hvor flere Demokrater lød endnu mere sindssyge end Joe McCarthy-fanatikerne under Harry Trumans antikommunistiske heksejagter i 1950'erne.

Trump demonstrerede, at han ikke ville kues, ved at udsende to budskaber før åbningen af høringen:

* »James Clapper og andre erklærede, at der ikke findes beviser for, at Potus [President of the United States, – red.] intrigerede sammen med Rusland. Denne historie er FALSKE NYHEDER, og alle ved det!«

* »Demokraterne opfandt og promoverede den russiske historie som en undskyldning for at køre en frygtelig kampagne.«

Det, der mangler, og som er afgørende, er det, som Krafft Ehrlicke, geniet, hvis raketter bragte mennesket til Månen, kaldte den menneskelige races nødvendige modning. Hans koncept med den 'udenjordiske forpligtelse' (Extraterrestrial Imperative), der siger, at mennesket ikke er en jordbo, og at der ikke er nogen grænser for vækst, satte en mission for menneskeheden for, at den skulle komme ud over stadiet med det barnagtige tidsfordrives mudderkastning med krigsvåben, og til at opløfte den menneskelige ånd til stjernerne. Dette fordrer den nødvendige udvikling af alle verdens borgeres skabende

evner.

I dag markerer LaRouche-organisationens lancering af »100-års jubilæumsugen for Krafft Ehrickes fødsel«. Arrangementer og videopræsentationer vil finde sted i hele USA og Europa i ugens løb, inklusive LaRouchePAC Policy Committee webcastet mandag (se https://www.youtube.com/watch?v=wV9fR_LeeEE). Denne særlige uge er ikke alene for at hædre Ehrickes liv og værk, men for at »udbrede hans skønne ideer om menneskehedens fremtid i universet«.

Ehricke er berømt for denne sætning: »Det er blevet sagt, 'Hvis Gud ønskede, at mennesket skulle flyve, ville Han have givet det vinger'. I dag kan vi sige, 'Hvis Gud ønskede, at mennesket skulle blive en rumrejsende art, ville Han have givet mennesket en Måne'.«

Men, tilføjede han, »teknologi er ikke løsningen på alle vore mangler. Dertil behøver vi at vokse, at modnes – men teknologi gør det nemmere«. Det var denne erkendelse af nødvendigheden af en kulturel transformation af det menneskelige samfund på Jorden, der tiltrak Ehricke til det nære venskab og samarbejde med Lyndon LaRouche og dennes bevægelse. Heri så Ehricke den nødvendige bestræbelse for at forbinde de forskellige civilisationer på vores planet, hver med deres forskellige filosofiske og kulturelle traditioner, for at gå sammen om den fælles bestræbelse på at opdage universets naturlige love og anvende dem til at opløfte arten som helhed.

Det nye paradigme, som Den Nye Silkevej repræsenterer, gør præcis dette og skaber et fællesskab af nationer med en fælles skæbne for fred gennem udvikling. Denne proces er nu hastigt ved at spredes i hele verden. Med Det britiske Imperiums magt stærkt svækket, men endnu ikke død, er det menneskehedens presserende opgave at bringe USA og Europa ud af dette rådnende ligs magt, for at skabe menneskehedens modne alder.

Foto: Solen går ned over Buckingham Palace.

Klassisk koncert i Syrien tilbyder skønhed for at »overvinde krigens grusomhed«

20. mrs., 2017 – I Damaskus-operaen afholdt Syriens Nationale Symfoniorkester i går en koncert med klassisk musik med titlen, »Generationer«, som dirigent Missak Baghboudarian beskrev som en indsats for at bringe ældre, erfarne musikere sammen med yngre, med det formål at ære veteranernes ekspertise og bidrag og »forberede den unge generation til at repræsentere deres land i fremtiden«.

Syriens arabiske nyhedstjeneste (SANA) rapporterede, at, blandt de yngre kunstnere var 25-årige klarinettist Jerjes al-Abdullah, der har boet uden for Syrien i seks år. Han sagde til SANA, at han var vendt tilbage til Syrien »fuld af tårer og dyb bekymring over den krig, der finder sted i landet«. Koncerten, sagde han, var for at »hjælpe publikum med at overvinde krigens grusomhed og opmuntre musikere til at besøge og deltage i koncerter i Syrien, et land for venskab og fred«. Han spillede Carl Maria von Webers koncert no. 2 for klarinet og orkester.

Den internationale pianist, prof. Ghazwan al-Zarkali, der sammen med orkestret spillede et stykke af den russiske komponist Dmitrij Sjostakovitj, forklarede, at koncerten »formidler et budskab om, at, på trods af den nuværende krig og de svære vilkår i Syrien, så har 'viljen til at leve' vundet over døden, og han understregede syrernes evne til at opbygge uddannede og velkvalificerede generationer«. Al-

Zarkali har undervist i musik i mange lande og har repræsenteret Syrien i mere end 27 lande i hele verden.

Det syriske orkester blev stiftet i 1993, rapporterede SANA, og har, siden dets oprettelse, »ikke sparet nogen indsats for at sprede musikkulturen i Syrien«, hvor det har forbedret sine musikeres præstationer for at kunne »repræsentere sit hjemland i internationale kredse og fryde tilhørerne med internationale, musikalske mesterværker«.

FN's Sikkerhedsråd anerkender Den Nye Silkevejs vision om en 'fælles fremtid' som afgørende for fred i Afghanistan

18. mrs., 2017 – FN's Sikkerhedsråds resolution, der fornyer FN's Hjælpemissions mandat i Afghanistan for endnu et år, og som i går blev enstemmigt vedtaget, inkluderede et nyt fokus i år: at sikring af fred og stabilitet i Afghanistan fordrer en fremgangsmåde, der har rødder i bestræbelser for »at skabe et fællesskab for menneskehedens fælles fremtid«. Resolutionen nævnte ligeledes specifikt det globale Nye Silkevejs-initiativ som afgørende for at udvikle Afghanistan.

Med en gentagelse af behovet for en omfattende økonomisk, sikkerheds- og udviklingsmæssig fremgangsmåde for genopbygningen af Afghanistan, erklærer resolutionen, at medlemmerne af FN's Sikkerhedsråd understreger »den afgørende betydning af at fremme et regionalt samarbejde i en win-win-

samarbejdsånd som et virksomt middel til promovning af sikkerhed, stabilitet og økonomisk og social udvikling i Afghanistan og i området, for at skabe et fællesskab for menneskehedens fælles fremtid«.

Den modsatte pol af britisk imperie-geopolitik!

I interviews til reportere efter den enstemmige vedtagelse fejrede Kinas ambassadør til FN, Liu Jieyi, betydningen af denne udvikling som, »at det viser det internationale samfunds konsensus til at omfavne konceptet« med et menneskeligt fællesskab for en fælles skæbne, rapporterede *Xinhua*. Dette er første gang, at Kinas »milepæl af et koncept« er blevet inkorporeret i en resolution i FN's Sikkerhedsråd, bemærkede *Xinhua*.

Liu citerede også resolutionens eksplicitte nævnelse af Kinas Silkevejs-initiativ og påpegede, at det vil være med til at skabe »en favorabel atmosfære« for 'Bælt & Vej Forum for Internationalt Samarbejde', som Kina vil være vært for i Beijing den 14.-15. maj, med det formål at »gennemføre en brainstorm omkring indbyrdes forbunden udvikling«.

I denne henseende erklærer resolutionen, at Sikkerhedsrådet »hilser velkommen, og yderligere opfordrer til, bestræbelser på at styrke udviklingen af regionalt, økonomisk samarbejde, inklusive forholdsregler for at fremme regional konnektivitet, handel og transit, inklusive gennem regionale udviklingsinitiativer såsom Det Økonomiske Silkevejsbælte og Det 21. Århundredes Maritime Silkevejs-initiativ (Bælt & Vej), samt regionale udviklingsprojekter«.

Tyskland må springe med på det Nye Silkevejs-tog! Af Helga Zepp-LaRouche

Det er uden for enhver tvivl en af de vigtigste, strategiske udviklinger, at både præsidenten for FN's Generalforsamling, Peter Thomson, og den nye FN-generalsekretær, Antonio Guterres, har annonceret FN's fulde samarbejde med Kinas initiativ for Den Nye Silkevej. Guterres understregede: »Xi Jinpings vision er den eneste fremtid for menneskeheden på denne planet! FN vil samarbejde med Kina om at fremme fred og udvikling i verden, og målet er at virkeliggøre et fællesskab for menneskehedens fælles fremtid.«

Det er ikke alene fuldstændig sandt, for Kinas koncept for Den Nye Silkevej har i løbet af de seneste tre et halvt år for længst udviklet sig til et unikt, strategisk initiativ, der går langt ud over oldtidens originale Silkevejs dimensioner og er blevet til en udviklingsstrategi for alle kontinenter på Jorden.

18. marts, 2017 – Mere ubehagelig kunne stemningen mellem forbundskansler Angela Merkel og den amerikanske præsident Donald Trump næppe have været under Merkels besøg i Det Hvide Hus. Ingen håndtryk for kameraerne, knap nogen øjenkontakt, og for det meste misfornøjede miner hos dem begge. Ikke alene er kemien mellem de to ikke god, men det er også åbenbart, at der i den aktuelle, transatlantiske geometri ikke kan findes nogen løsning på spændingerne. Ikke desto mindre er der en løsning i sigte, men den findes på et helt andet, højere plan: win-win-samarbejdet med Kina og Den Nye Silkevej, som både USA og Tyskland er blevet inviteret til at deltage i.

I betragtning af, at valget af Trump betød et nederlag for Hillary Clintons neoliberale, neokonservative politik,

Clinton, som Trump kaldte 'Amerikas Angela Merkel', og at Merkel blev anset for at være 'Obamas nærmeste allierede', kunne man ikke forvente, at de to ville være på bølgelængde. *New York Times* havde således følgende titel på sin dækning, 'Merkel møder Trump, forsvareren versus udbryderen'. Da en korrespondent fra *Die Welt*, under en fælles pressekonference, forsøgte at provokere Trump ved at rejse spørgsmålet om anklagerne om, at britisk efterretningstjenestes GCHQ havde aflyttet ham for Obama-administrationen, vendte Trump sig mod Merkel og kommenterede humoristisk: 'så har vi i det mindste noget til fælles'. Det høstede Trump latter for, mens fr. Merkel knap kunne mønstre et smil.

Lignende uoverensstemmelser kom op til overfladen ved G20-finansministermødet i Baden-Baden, hvor de ikke kunne blive enige om formuleringer omkring »protektionisme« og »fair trade«.

Dynamikken, skabt af Kinas diplomatiske initiativer for at forberede Bælt & Vej-forummet den 14.-15. maj i Beijing, er langt mere lovende. Flere end 20 statschefer, over 100 ministerdelegationer, flere end 150 ledere af store organisationer og 1200 delegationer, bestående af videnskabsfolk, industrichefer og økonomer, har allerede givet tilsagn om deltagelse. Rådgiver til det kinesiske statsråd Yang Jiechi, der har ansvaret for forberedelserne til og koordineringen af konferencen, mødtes i slutningen af februar med præsident Trump og så godt som alle medlemmerne af Trump-teamet i Washington. Kort efter kom Trumps invitation til præsident Xi Jinping, til et todages arbejdstopmøde, der skal finde sted den 6.-7. april i Mar a Lago, Trumps ejendom i Florida. Til forskel fra den japanske premierminister Abes besøg, som Trump tidligere har inviteret til sin ejendom, vil det under mødet med den kinesiske præsident ikke komme til at handle om golf, men derimod om et omfattende, amerikansk-kinesisk samarbejde om økonomiske og strategiske spørgsmål.

Under en pressekonference den 10. marts med *China Daily*, på

sidelinjen af den Nationale Folkekongres i Beijing, understregede Yang Jiechi, at det er en del af konferencens mål at konsolidere en »bred, international konsensus til Bælt & Vej-initiativet«. Det er, sagde han, Kinas idé, men det bliver ikke et solonummer fra Kinas side; en bedre sammenligning ville være en symfoni, der opføres af et orkester, bestående af alle deltagende lande.

Det er uden for enhver tvivl en af de vigtigste, strategiske udviklinger, at både præsidenten for FN's Generalforsamling, Peter Thomson, og den nye FN-generalsekretær, Antonio Guterres, har annonceret FN's fulde samarbejde med Kinas initiativ for Den Nye Silkevej. Guterres understregede: »Xi Jinpings vision er den eneste fremtid for menneskeheden på denne planet! FN vil samarbejde med Kina om at fremme fred og udvikling i verden, og målet er at virkeliggøre et fællesskab for menneskehedens fælles fremtid.«

Det er ikke alene fuldstændig sandt, for Kinas koncept for Den Nye Silkevej har i løbet af de seneste tre et halvt år for længst udviklet sig til et unikt, strategisk initiativ, der går langt ud over oldtidens originale Silkevejs dimensioner og er blevet til en udviklingsstrategi for alle kontinenter på Jorden.

Ingen kan bestride, at de mange hundrede projekter, der befinder sig på forskellige stadier af realisering, i forrygende tempo er i færd med at nærme sig det koncept, som vores forlag, *EIR*, allerede i 2014 foreslog i sin omfattende, 370 sider lange rapport, **»Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«**.

Med andre ord, så bliver Kina og flere end 70 nationer nu officielt støttet af FN i at virkeliggøre den Alliancefri Bevægelses gamle drøm om en ny, retfærdig, økonomisk verdensorden. Og det er ligeledes ubestrideligt, at ideerne og principperne nu gennemføres på internationalt plan, som Lyndon LaRouche i over 50 år har kæmpet for, som den tunesiske

diplomat dr. Ahmed Kedidi for nylig fremførte i en bemærkelsesværdig [artikel i Qatar-avisen Al-Sharq](#).

Selvfølgelig står betydelige og eksistentielle trusler i vejen for denne vision om en forenet menneskehed, som hidtil kun er blevet tænkt af filosoffer som Konfucius, Sri Aurobindo, Nicolaus Cusanus eller Leibniz. Akutte eksempler ses i den ekstremt farlige konflikt omkring de nordkoreanske raketprøveaffyringer som reaktion på deployeringen af THAAD-raketforsvarssystemet i Sydkorea og de amerikansk-syd-koreanske militærmanøvrer, såvel som også den kun indledningsvist løste krise i Mellemøsten og det øvrige Sydvestasien, eller krisen i Ukraine, der nu igen tilspidses. Og selvfølgelig vil denne krises pragmatikere og kulturpessimister med argumenter i Aristoteles' ånd som bevis herfor anføre, at målet med en fælles fremtid for menneskeheden er en uopnåelig utopi.

Men den direkte modsatte tankegang er nødvendig. Hvis vi, i menneskehedens fremtidige, fælles interesse, med vores bevidste viljes medvirken, beslutter os for en vision om, hvor menneskeheden skal befinde sig om 10, 100 eller 1000 år, så kan man udtænke et højere fornuftsplan, på hvilket konflikterne på et lavere plan vil være ophævet. Kinas initiativ med Den Nye Silkevej, hvori alle nationer kan deltage i et win-win-samarbejde, udgår netop fra denne tilgang.

Det vil meget snart vise sig, at Trump kun kan opfylde sit løfte om at forny USA's infrastruktur, hvis lande, der har stor ekspertise inden for dette felt, som Kina, Japan eller Tyskland, deltager i det.

Lige så klart er det, at en fortsat disintegration af Europa kun kan stoppes, hvis de europæiske nationer beslutter sig til at opbygge Balkan og Sydeuropa økonomisk sammen med Kina, inden for rammerne af Den Nye Silkevej. Konflikten omkring den Koreanske Halvø kan kun løses, hvis Nord- og Sydkorea vender tilbage til den fælles udviklingsstrategi, som den netop

afsatte præsident Park, efter pres fra Obama-administrationen, havde afsluttet, hvilket kun er tænkeligt, hvis man ser de to koreanske nationer indlejret i Den Nye Silkevejs dynamik.

Og Europa ville måske igen kunne tale om et vestligt værdifællesskab, hvis det opgav det usigelige forsøg på at organisere afskyelige aftaler om opsamlingslejre, som i mellemtiden er blevet til fængsler, for flygtninge, og i stedet går med i en reel udviklingsstrategi for Sydvestasien og Afrika. Dette forudsætter imidlertid, at repræsentanterne for det arrogante, neoliberale, transatlantiske establishment kommer ned fra deres høje hest – eller i modsat fald erstattes af andre politiske kræfter.

Det kan synes urealistisk for mange af samtidens mennesker, men vi er nu kommet til det tidspunkt i universalhistorien, hvor man må benytte de bedste ideer, som menneskehedens store tænkere har frembragt. Et af de vigtigste koncepter af denne art er den tankegang, som Nicolaus Cusanus har udviklet med *coincidentia oppositorum*, modsætningernes sammenfald. Nicolaus var helt klar over – og har skrevet dette – at han hermed tænkte noget, som ingen før ham nogensinde havde tænkt. Men med denne videnskabelige metode lagde han ikke alene grunden til Den Westfalske Fred, men også til skabelsen af nye opdagelser inden for videnskaberne og den klassiske kunst.

Hvis vi i dag ønsker at løse menneskehedens problemer, må vi udgå fra netop denne Cusanus' tilgang, der er beslægtet med konfuciansk tankegang, på hvilken Xi Jinpings vision bygger. Læsning af Nicolaus Cusanus' *De Docta Ignorantia* ('Om lærd uvidenhed') og det dertil hørende forsvarsskrift kan stærkt anbefales til fordybelse af denne tilgang. [1]

[1] Se: »[En dialog mellem kulturer – En hyldest til Nicolaus af Cusa](#)«, tale af Helga Zepp-LaRouche i anledning af 600-året, i 2001, for Cusanus' fødsel.

Schiller Instituttet planlægger at bringe Amerika ind i 'Det Nye Silkevejsparadigme' i dette forår

Leder fra LaRouchePAC, 19. marts, 2017 – Donald Trumps præsidentskab, bagvasket (og aflyttet) af hele det transatlantiske establishment, fra neoliberalt til neokonservativt, er i færd med at ryste det gamle paradigme med geopolitik, globalisering og »grøn« afindustrialisering. Det britiske establishments efterretningsvæsen og statsråd (Privy Council) reagerer med ekstrem giftighed på dette og centrerer fremstødet i både EU-eliten og Obama/Soros-netværkerne omkring hurtigt at bringe Trump til fald ved hvilke midler som helst; rigsretssag, tilbagetræden eller endda mord.

Men det *nye* paradigme – og den »nye industrielle revolution«, som præsidenten påberåbte sig i Detroit i sidste uge – er allerede på vej fra Den Nye Silkevej. Den tilbydes Trumps USA af Kina og de eurasiske magters store initiativ med byggeri af de store, nye infrastrukturprojekter for Jordan, og med rejser til Månen og gennem Solsystemet.

Som USA's udenrigsminister Tillerson sagde under sit møde med Kinas præsident Xi i søndags, så støtter USA relationer, der er

»baseret på princippet om nul konflikt, nul konfrontation, gensidig respekt og win-win-samarbejde«.

Og som Xi svarede ham, relationer, der er »ansvarlige over for historien og fremtidige generationer«. Og Den Nye Silkevej tilbyder dette samme, nye paradigme til Tyskland og »Europa« – der nu er så chokeret og fjendtlig over, at Trumps administration afviser de britiske diktater om »frihandel«, miljøbeskyttelse og globalisering.

Det er af afgørende betydning, at der kommer en impuls for dette fra USA. Men for at det kan ske, er det nødvendigt med en politisk revolution i USA, mere, end præsident Trump kan yde, mens han bekæmper angreb fra briterne og Obama. Inden for de næste 30 dage vil Schiller Instituttet, med LaRouche-bevægelsens »Manhattan Projekt« som drivkraft, mobilisere for at bringe USA ind i det nye paradigme.

Der afholdes afgørende konferencer, som fokuserer på Schiller Instituttets konference i New York City 13.-14. april. Konferencen vil præsentere både en Dialog mellem Filosofier – den reelle ensartethed mellem konfucianisme og kristendom i særdeleshed – og de historiske, strategiske muligheder i perioden, der leder frem til »Bælt & Vej Forum for Internationalt Samarbejde« 14.-15. maj. New York-konferencen vil blive et vigtigt vendepunkt i denne proces.

Blandt deltagerne vil der være tre, fremtrædende, kinesiske autoriteter inden for Bælt & Vej-initiativet, eksperter inden for USA's infrastruktur og politiske personer, ledere fra LaRouche-bevægelsen og repræsentanter for diplomatiet. Den kulturelle dialog vil blive understreget af en musikalsk aften.

Manhattan-projektet vil være spydhoved for et forenet, nationalt organiseringsfremstød for at katalysere den nødvendige dynamik gennem denne konference og tilknyttede aktiviteter, for at styrke potentialet for en konsolidering af det Nye Paradigme, der udgår fra Beijing.

Samtidig må Glass/Steagall-loven genindføres i Kongressen for

at bryde Wall Streets spekulationskasinos greb om den stagnerende, amerikanske, industrielle økonomi. Lovforslaget har samlet 40 sponsorer siden 1. februar; nu må et gennembrud tvinge det til afstemning i salen. De aktuelle ændringer af NASA's mission må bringes fra blot en »omprioritering« og til et nyt, forceret program for at vende tilbage til og udvikle Månen, som menneskets trædesten til Solsystemet og det fjernere rum. Præsidentens egne, \$1 billion store infrastrukturinvesteringsplaner vil forlise uden skabelse af en statslig kreditinstitution til infrastruktur og varefremstilling, en nationalbank efter Hamiltons principper.

At støtte det nationale fremstød for LaRouches »Fire Love« er vejen til en politisk revolution for at bringe USA ind i det nye paradigme. Målet er at bære præsident Trump hele vejen til en central rolle i Beijing 'Bælt & Vej'-forummet, to måneder fra i dag.

Foto: USA's udenrigsminister Rex Tillerson giver hånd til Kinas præsident Xi Jinping før deres bilaterale møde i Beijing, 19. marts, 2017.

**Jacques Cheminade, leder af
den franske LaRouche-
bevægelse,
godkendt som kandidat til
præsidentvalget i Frankrig**

Paris, 18. marts, 2017 (Nouvelle Solidarité) – Ven til Lyndon LaRouche, Jacques Cheminade, kvalificerede i dag til at

deltage i Frankrigs præsidentvalgkamp, hvis første runde vil finde sted den 23. april, og anden runde den 7. maj. Præsidenten for Forfatningsrådet, nationens højesteret, der har ansvaret for at organisere præsidentvalgene, offentliggjorde i dag kl. 11:30 den endelige liste over kandidater til præsidentvalget. Elleve kandidater fik flere end 500 indstillinger fra valgte til offentligt embede, fra mindst 50 af de 100 departementer i Frankrig, og med ikke flere end 50 indstillinger i noget enkelt departement.

For Cheminades bevægelse er det en enorm succes at kunne deltage. Det repræsenterer to år med telefonkontakter og personlige kontakter til henved 30.000 borgmestre i Frankrig. Denne bedrift er så meget desto større pga. den katastrofale tilstand hos franske politikere i dag, som demoraliserer de valgte embedsfolk og ansporer dem til ikke at benytte deres ret til at sponsorere kandidater til optagelse på stemmesedlen i præsidentvalgene. Det faktum, at Cheminade var i stand til at få dem, betyder, at han har været i stand til at opbygge en organisation, der er tilstrækkelig determineret og inspireret til at gå igennem denne toårige indsats, hvor aktivisterne virkelig må bryde igennem en dyb modstand fra de valgte embedsfolks side mod at give deres indstillinger. Blandt de øvrige kandidater var der et par tidligere ministre, eller kendte politiske ledere, der ikke opnåede indstillingerne til at blive godkendt.

De regler, der gælder for de franske præsidentvalg, blev gjort vanskeligere af love, der blev vedtaget i 2015, med det formål at begrænse antallet af »outsiderkandidater«, såsom Cheminade, som nogle udtalte, og især for at begrænse deres tildelte adgang til medierne og reservere denne til de store partier. Spørgsmålet om Cheminade, der nu har fået samme tid i medierne som de store partier, hvilket er, hvad det præsidentielle valgssystem tillod før ændringerne i 2015, blev eksplicit rejst af medlem af nationalforsamlingen, Jean-Jacques Urvoas, der var ophavsmand til denne lov, og som nu er justitsminister.

På trods af alle disse forsøg, især for at gøre Cheminade tavs, virkede ingen af disse beregninger, og det lykkedes Cheminade at få sine indstillinger, i et klima med vrede og trods over for partisystemet i Paris, blandt de små, landlige kommuner i Frankrig, der er ved at blive ødelagt af EU's nedskæringspolitik.

Cheminades kampagnetema er »Befri Frankrig for besættelsen af finansiererne og den kulturelle besættelse«, og angriber City of London og Wall Street som disse besættelser, og de store, universelle, franske banker som deres 'kransekagefigurer' i Frankrig. Disse banker, der, ud over det, de foretager sig, får deres repræsentanter nomineret til alle de administrative råd i store, franske selskaber på aktiebørsen, CAC 40. Cheminade anklager også EU for at være agent i Europa for disse praksisser, med ECB-præsident Mario Draghi, der er en Goldman Sachs-dreng, så vel som tidligere præsident for EU-kommissionen, Jose Manuel Barroso, der netop har forladt EU for at arbejde med Goldman Sachs. Hei må også inkluderes de 30.000 lobbyister ved EU-kommissionen i Bruxelles.

Den franske elite er gået amok over denne kampagne. Så snart, Cheminades deltagelse blev annonceret, gik alle deres nationale, private medier, der kontrolleres af henved 6 milliardærer på nuværende tidspunkt, og deres kransekagefigurer i det offentlige system, ind i en bagvaskelsestilstand over for Jacques og kaldte ham for en »tosse« pga. hans program for udforskning af rummet og for at promovere korsang i skoler og forbud mod voldelige videospil. Det er imidlertid ikke alle, der er med på denne linje, og Cheminade har fået betydningsfuld, national dækning i de forskellige medier, der også formidler links til de franske læsere og lyttere blandt vælgerne, til hans webside.

Besøg på websiden er nu eksploderet, og Cheminades organisation er nu i en tilstand, hvor den slår tilbage mod falske nyheder.

USA i dialog med Kina// USA's-UK's efterretningstjenester imod Trump// LaRouche-leder Jacques Cheminade er nu præsidentkandidat i Frankrig

Med formand Tom Gillesberg

Krigen mod Det britiske Imperium bliver hedere

Leder fra LaRouchePAC, 18. marts, 2017 – Præsident Trumps afvisning af at bakke ud af sin anklage om, at Obama-administrationen står bag overvågningen og de illegale lækager af klassificerede aflytningsbånd, så vel som også hans afvisning af at benægte sandheden i dommer Napolitanos afsløringer om GCHQ's medskyldighed i (eller, mere sandsynligt, direkte kontrol over) den farvede revolution imod den amerikanske regering, er ved at drive Det britiske Imperium ind i panikagtig selv-afsløring.

Den britiske presse løj vildt i fredags og sagde, at USA havde »undskyldt« for, at Det Hvide Hus' pressetalsmand Sean Spicer havde citeret Napolitanos anklage mod GCHQ. Faktisk henvendte den britiske ambassadør til USA sig til Spicer under en reception, og premierminister Mays nationale sikkerhedsrådgiver ringede til general McMaster, men ingen af dem undskyldte. Selv sagde Trump, under sin pressekonference med Merkel, at Spicer blot havde rapporteret ordene, der kom fra »en begavet, juridisk ekspert«.

New York Times skriver hektisk, at den »særlige relation« hastigt forværres. »Teorien om en sammensværgelse er også en udfordring for det, der ofte kaldes for den særlige relation mellem USA og Storbritannien«, klynker de i dag. »Amerikanske efterretningstjenester nyder et tættere samarbejde med deres britiske modparter end nogen andre i verden. GCHQ var den første tjeneste til at advare den amerikanske regering om, at Rusland hackede det Demokratiske Partis e-mails under præsidentkampagnen.« Dét var – denne rundes første løgn. *Times* ruller også frem med en gruppe anglo-agenter fra Republikanernes, Demokraternes og de neokonservatives rækker, der vræler op om den alvorlige fare for den særlige relation.

En undersøgelse af Fox News, der ejes og køres af Det britiske Imperiums Rupert Murdoch, er særdeles afslørende i denne henseende. Alt imens den til et lavere niveau forsimplede, amerikanske befolkning skulle tro på, at »Fox har ret og CNN er venstreorienteret, og aldrig skal de tvende mødes«, så er de lige hysteriske, når spørgsmålet drejer sig om Trump, der angriber briterne.

Med hensyn til GCHQ fastslog tyskerne, da Snowden i 2014 afslørede, at Merkels mobiltelefon var blevet aflyttet af NSA, at det drejede sig om både NSA og GCHQ, og at de begge havde lytteposter på taget af deres ambassader i Berlin. Og ligeledes, at alle aflytninger gik til USA gennem en britisk forbindelse. Trumps vits om, at han og Merkel havde noget til fælles, går længere end til korrupt, amerikansk efterretning,

og direkte til briterne.

Repræsentanternes Hus' Efterretningskomite har indkaldt FBI-chef James Comey og NSA-chef Mike Rogers til at aflægge vidnesbyrd om dette mandag, den 20. marts. Desuden har senator Grassleys brev af 6. marts til Comey med krav om, at alle optegnelser af kontakter, betalinger, kontrakter osv. (inkl. Det Hvide Hus' evt. rolle) med MI6-fupartisten Christopher Steele mht. dennes platte rapport om Trumps russiske forbindelser, ligeledes krævet, at svar skal være inde senest mandag.

Det bliver en interessant uge.

Foto: Præsident Donald Trumps første dag i Det Hvide Hus.

Helga Zepp-LaRouche kommenterer Merkels besøg i Det Hvide Hus

18. marts, 2017 – »Atmosfæren kunne næppe have været mere urolig mellem kansler Angela Merkel og den amerikanske præsident Donald Trump under hendes besøg i Det Hvide Hus. Intet håndtryk for kameraerne, næsten ingen øjenkontakt og stramme ansigter hos dem begge. Ikke alene er kemien mellem dem ikke god, men det er åbenlyst, at der i den aktuelle, transatlantiske geometri ikke kan findes nogen løsning på spændingerne. Der er ikke desto mindre en løsning i sigte, men den kan kun findes på et helt andet, højere niveau: win-win-samarbejdet med Kina og Den Nye Silkevej, som både USA og Tyskland er blevet inviteret til at deltage i.«

Således lyder Helga Zepp-LaRouches indledende betragtninger i en analyse for den tyske ugeavis, *Neue Solidarität*, skrevet den 18. marts, én dag efter den tyske kansler mødtes med den amerikanske præsident. Fr. Zepp-LaRouche er formand for det tyske, politiske parti Borgerrettighedsbevægelsen Solidaritet (Bürgerrechtsbewegung Solidarität; BüSo), og hun stiftede det internationale Schiller Institut.

Zepp-LaRouche fortsætter: »I betragtning af, at valget af Trump betød et nederlag for Hillary Clintons neoliberale, neokonservative politik, Clinton, som Trump kaldte 'Amerikas Angela Merkel', og at Merkel blev anset for at være 'Obamas nærmeste allierede', kunne man ikke forvente, at de to ville være på bølgelængde. *New York Times* havde således følgende titel på sin dækning, 'Merkel møder Trump, forsvareren versus udbryderen'. Da en korrespondent fra *Die Welt*, under en fælles pressekonference, forsøgte at provokere Trump ved at rejse spørgsmålet om anklagerne om, at britisk efterretningstjenestes GCHQ havde aflyttet ham for Obama-administrationen, vendte Trump sig mod Merkel og kommenterede humoristisk: 'så har vi i det mindste noget til fælles'. Det høstede Trump latter for, mens fr. Merkel knap kunne mønstre et smil.«

Lignende uoverensstemmelser kom op til overfladen, fortsatte Zepp-LaRouche, ved G20-finansministermødet i Baden Baden, hvor de ikke kunne blive enige om formuleringer omkring »protektionisme« og »fair trade«.

Efter Helga Zepp-LaRouches mening er dynamikken, skabt af Kinas diplomatiske initiativer for at forberede Bælt & Vejforummet den 14.-15. maj i Beijing, langt mere lovende.

G20-finansministertopmødet i Tyskland – Verden har forandret sig

I dag sluttede G20-landenes finansministermøde i Tyskland uden nogen reference til »frihandel«, for første gang nogensinde, og uden nogen omtale af »klimaforandring«, men med en hel del riven-sig-håret blandt de anglofile. Verden har forandret sig.

Foto: Den tyske finansminister Wolfgang Schäuble taler ved en pressekonference under G20-finansministermødet i Tyskland.

Britiske tropper ankommer til Estland

18. marts, 2017 – Det første kontingent britiske tropper, i alt 120, som vil udgøre det britiske bidrag til NATO-battaljonen, ankom til Amari, Estland, i går aftes, midt om natten. »NATO optrapper sit engagement for kollektivt forsvar«, udtalte den britiske forsvarsminister Michael Fallon ved ceremonien i forbindelse med troppernes afrejse ved RAF Brize Norton. »Britiske tropper vil spille en ledende rolle i Estland og støtte vore amerikanske allierede i Polen, som en del af den bredere indsats for at forsvare NATO.«

Nogle timer tidligere var NATO's generalsekretær Jens Stoltenberg i København, hvor han mødte danske regeringsfolk om deres bidrag til NATO. Mens han var dér kom han med udtalelser, der indikerede, at sådanne deployeringer ikke er nødvendige. Ifølge en rapport fra Associated Press sagde han,

at Alliancen »ikke ser nogen umiddelbar fare« for et konventionelt militærangreb i området omkring det Baltiske Hav. Men, sagde Stoltenberg, »vi er bekymrede« over Ruslands handlinger og mulige hensigter, men samtidig »er det vigtigt, at vi ikke dramatiserer situationen«. Stoltenberg sagde i går, at den 28 medlemmer store alliance »næsten hele tiden« ser frygt for terror og cyberangreb, men intet, der indikerer »et konventionelt militærangreb mod et NATO-land, og ikke engang i de baltiske lande.

Stoltenbergs udtalelse rejser derfor spørgsmålet om, hvorfor det lige er, at briterne og andre NATO-medlemmer sender tropper af sted til de Baltiske Stater, hvis der ikke er nogen russisk trussel mod disse nationer?

Foto: Soldater fra 5. bataljon The Rifles Battlegroup ankommer til Amari-flybasen i Estland.

Rusland anklager, Vesten vender det blinde øje til neonazisme og foregiver samtidig bekymring over »liberale vestlige værdier«

17. marts, 2017 – Den russiske udenrigsminister Sergej Lavrov og den russiske udsending til Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa (OSCE), Alexander Lukashevich, har skarpt angrebet de vestlige nationers hykleri med at vende det blinde

øje til neonazistiske aktiviteter i nationen Letland og andetsteds, samtidig med, at de hævder at være bekymrede over trusler mod »liberale europæiske værdier« – der angiveligt skulle komme fra »russisk aggression«.

I en tale her til morgen for repræsentanter for russiske NGO'er henviste Lavrov til gårsdagens march i Riga, Letland, der gennemførtes af veteraner og tilhængere af den frivillige Waffen SS Letlandslegion, som under Anden Verdenskrig gennemførte massedrab på jøder og grusomheder mod andre nationale grupperinger. Europæiske regeringer klager over trusler mod »liberale europæiske værdier«, sagde Lavrov, og alligevel »ser vi den såkaldte 'tavshed hos lammene' (eng. 'silence of the lambs') mht. statens støtte til jævnlige marcher af neonazister i Letland«, rapporterer TASS. »Dette er en skændsel for EU og NATO«, anklagede Lavrov, »og sådanne begivenheder konspirerer faktisk om at krænke mindet om millioner af ofre og ignorere Nürnbergdomstolens afgørelser og FN's Generalforsamlings resolution imod forherligelse af nazisme.«

Lukashevich har opfordret til, at OSCE's Kontor for Demokratiske Institutioner og Menneskerettigheder kræver, at de lettiske myndigheder stopper med at støtte »eller ignorere neonazister ... møder for SS-veteraner og deres tilhængere er en krænkelse af mindet om millioner af ofre i Anden Verdenskrig«. Lukashevich bemærkede skarpt, at den årlige march af de Lettiske Legioner fortsætter uden så meget som et pip fra Washington, London eller Paris, eller EU's lederskab, »der er hurtige til at komme med barske udtalelser mht. andre«.

Regeringer ignorerer disse neonazistiske aktiviteter til fare for sig selv, eftersom det »uundgåeligt vil føre til en tragedie«. Med henvisning til Ukraine bemærkede han, at »i flere år har nationalistler, der bærer nazisymboler, tortureret og dræbt folk for deres overbevisninger i en af vore nabostater«. Mere generelt sagde han, »vi er vidne til en *de facto* rehabilitering og forherligelse af dem, der, som

medlemmer af den frivillige Waffen SS Letlandslegion begik utallige forbrydelser i Rusland, Belarus og Polen og var involveret i storstilede straffeaktioner imod hundrede tusinder af civile og massedrab på jøder«.

Foto: Folk bærer flag under den årlige march til minde om den lettiske enhed af Waffen SS (Schutzstaffel), også kendt som Legionærerne, i Riga, 16. marts, 2017.

Bayerns ministerpræsident leder delegation til Moskva; annoncerer Merkel-besøg til Moskva

17. mrs., 2017 – Under anførelse af Bayerns ministerpræsident Horst Seehofer besøgte en delegation af politikere og industrifolk Moskva i tre dage og sluttede her til morgen med en rundvisning i Skolkova Innovationscenter nær ved Moskva.

I går mødtes Seehofer og hans forgænger i Bayern, Edmund Stoiber, med den russiske præsident Vladimir Putin. De informerede ham bl.a. om, at den tyske kansler Angela Merkel vil møde ham i Moskva den 2. maj. Der er indgået aftale om en særlig russisk-bayersk økonomisk kommission for at fremme investering og handel mellem de to sider.

Fra delegationens side var der stærk kritik af sanktioneerne mod Rusland. Bayerns økonomiminister Ilse Aigner undsagde sanktioneerne som værende et »princip om pres og modpres, der ikke fungerer på de økonomiske relationers niveau« og krævede, at EU foretager en »seriøs cost-benefit-analyse« over

resultaterne af hele sanktionspolitikken. Seehofer sagde, at »Jeg er modstander af den gamle blok-tænkning, der erklærer den ene for god og den anden dårlig«. Den bayerske landbrugsminister Helmut Brunner sagde, at hans drøftelser i Moskva havde til formål »at forberede post-sanktionsæraen«.

Foto: Horst Seehofer besøgte Skolkova Innovationscenter nær Moskva den 17. marts, 2017.